

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 763/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie wydany w dniu 20 sierpnia 2021 roku wydany w sprawie o sygn. akt II K 413/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Oskarżony T. W. nie sformułował w złożonej apelacji precyzyjnie zarzutów apelacyjnych. Z treści wniesionego środka odwoławczego wynika, że oskarżony skarży wyrok w całości i zarzuca mu błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>zaskarżonego orzeczenia polegający na błędnym przyjęciu, że dopuścił się dokonania przypisanego mu czynu w punkcie 1 wyroku sądu I instancji. Apelant podniósł że gdyby dopuścił się przestępstwa, za które został skazany, to powinien otrzymać pieniądze od pokrzywdzonego, a otrzymał je współoskarżony L. K.. Ponadto oskarżony podniósł, że nigdy nie podchodzi do nieznanym z prośbą o pieniądze, a ponadto uzasadnienie wyroku jest niekompletne, ponieważ nie zawiera oceny zeznań L. K.. Z treści wniesionej apelacji wynika, że oskarżony T. W. uważa, że powinien zapaść wyrok uniewinniający w stosunku do jego osoby.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

Apelacja wniesiona przez oskarżonego T. W. nie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie sądu okręgowego zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd I instancji z dowodów ujawnionych w toku przewodu sądowego, odpowiada zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego. Fakt ten nie pozwala na przyjęcie, iż w niniejszej sprawie sąd rejonowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów, a tym samym, dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mogącego mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, co do czynu przypisanego oskarżonemu T. W. w punkcie 1 zaskarżonego wyroku. Wbrew twierdzeniom oskarżonego sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny na podstawie zeznań pokrzywdzonego A. H. oraz zeznań

świadka J. S.,
który uczestniczył
w całym zdarzeniu.
Z zeznań ww.
świadków
jednoznacznie
wynika, że
oskarżony T. W.
razem ze
współoskarżonym L.
K. podeszli do
nich w ten sposób,
że zagrodzili im
drogę ewentualnej
ucieczki i T. W.
najpierw pytał, czy
mają papierosy lub
alkohol, a później
zaciskając pięści i
podnosząc ręce do
góry, jak do walki,
zapytał A. H.
czy ma pieniądze.
Sytuacja ta wywołała
poczucie strachu u
pokrzywdzonego i
zachowanie
oskarżonego odebrał
jako groźbę
natychmiastowego
użycia przemocy
(na co wskazywały
zaciśnięte pięści
i uniesione ręce
gotowe do ataku),
jak nie wyda
pieniędzy. Podobnie
zachowanie
oskarżonego T. W.
odebrał J. S., gdyż
powiedział, że ma
przy sobie kartę
do bankomatu, którą
oskarżony T. W.
chciał otrzymać. W
tej sytuacji A. H.
zgodził się obu
oskarżonym kupić
piwo i gdy udali się
do sklepu (...), wydał

L. K. pieniądze w kwocie 10 złotych w obecności T. W.. W tym miejscu wskazać należy, że sąd I instancji zmienił kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu T. W. z art. 278a§1 kk w zw. z art. 64§1 kk (jak w zarzucie) na art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk. Sąd okręgowy dokonał zmianę w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu T. W. uznaje za zasadną. Podnieść należy, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego pojęcie groźby natychmiastowego użycia przemocy wobec osoby ma zakres węższy od groźby bezprawnej z art. 115 § 12 KK. Treścią groźby jako środka rozbójniczego jest bowiem wyłącznie natychmiastowe użycie przemocy wobec osoby. Groźba może mieć charakter konkludentny i polegać np. na okazaniu pokrzywdzonemu przedmiotu, którym sprawca w razie oporu może wyrządzić mu krzywdę (wyr. SA w Białymstoku z 5.8.2014 r., II

AKa 154/14, KZS 2014, Nr 12, poz. 77), wymachiwaniu niebezpiecznym przedmiotem w kierunku pokrzywdzonego (wyr. SA w Poznaniu z 19.12.2012 r., II AKA 273/12, Legalis), otoczeniu pokrzywdzonego przez sprawców, zatrzymaniu go i przeszukiwaniu lub uderzeniu pojazdem w pojazd pokrzywdzonego, zajęciu mu drogi i zmuszeniu do zjechania z jezdni (wyr. SA w Krakowie z 28.10.2013 r., II AKA 199/13, KZS 2013, Nr 11, poz. 66). W orzecznictwie wymaga się zazwyczaj, aby miała ona cechy groźby karalnej z art. 190 § 1 KK i wzbudziła u adresata uzasadnioną obawę, że będzie spełniona (wyr. SA w Krakowie z 15.11.2002 r., II AKA 303/02, KZS 2003, Nr 1, poz. 20; wyr. SA w Krakowie z 28.10.2013 r., II AKA 199/13, KZS 2013, Nr 11, poz. 66; wyr. SA we Wrocławiu z 10.3.2015 r., II AKA 43/15, KZS 2015, Nr 9, poz. 65; post. SN z 14.3.2019 r., V KK 81/19, Legalis). Wydaje się jednak,

że wystarczające jest ustalenie, iż groźba w danych okolicznościach nadawała się do wzbudzenia takiej obawy (S. Ł. , Przepisy prawa karnego, s. 81; wyr. SA w Katowicach z 26.6.2015 r., II AKA 215/15, Legalis). Wbrew zarzutowi podniesionemu w apelacji przez oskarżonego T. W., że żadnym z pokrzywdzonych nie otrzymał od pokrzywdzonego, a zatem nie popełnił przypisanego mu czynu podnieść należy, że sam fakt wydania pieniędzy przez pokrzywdzonego A. H. współoskarżonemu L. K. nie uzasadnia przyjęcia, że apelant nie dopuścił się dokonania przypisanego mu czynu w punkcie 1 zaskarżonego wyroku. Z treści zaskarżonego wyroku jednoznacznie wynika, że jego podstawą są ustalenia sądu I instancji, z których wynika, że oskarżony T. W. dopuścił się przypisanego mu czynu działając

wspólnie i w porozumieniu z współoskarżonym L. K. (który nie wniósł skutecznej apelacji od wydanego wyroku). Sąd I instancji w uzasadnieniu do zaskarżonego wyroku podał argumenty (z powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego) przemawiające za dokonanymi ustaleniami faktycznymi i przyjętą kwalifikacją prawną czynu przypisanego oskarżonemu T. W.. Sąd I instancji dokonał oceny wyjaśnień oskarżonego T. W., w których nie przyznał się do dokonania zarzuconego mu czynu w akcie oskarżenia. Sąd I instancji dokonał także oceny wyjaśnień współoskarżonego L. K., skoro został skazany za ten sam czyn jako współsprawca. Nie wniósł on jednak skutecznej apelacji w ustawowym terminie (przekroczył ten termin), ani wniosku o sporządzenie uzasadnienia do

<p>wydanego wyroku na piśmie, sąd sąd rejonowy w sporządzonym uzasadnieniu do wydanego wyroku ograniczył jego treść do wnoszącego apelację w ustawowym terminie oskarżonego T. W.. Reasumując dokonana ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez sąd I instancji, w ocenie sądu II instancji nie budzi wątpliwości i pozostaje pod ochroną art. 7 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Podnoszony zarzut w apelacji oskarżonego T. W. nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro zarzut zawarty w apelacji wniesionej przez oskarżonego T. W. dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść wydanego wyroku nie</p>		

zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku oskarżonego i uniewinnienia go od czynu przypisanego mu w punkcie 1 zaskarżonego wyroku. Także sąd okręgowy nie znalazł podstaw do obniżenia wymierzonej kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny oskarżonemu T. W.. Oskarżony dopuścił się przestępstwa rozboju wypełniającego dyspozycję art. 280§1kk, działając w warunkach recydywy z art. 64§1kk. Przestępstwo rozboju jest zagrożone karą od 2 do 12 lat pozbawienia wolności. Sąd I instancji wyczerpująco uzasadnił wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzonej oskarżonemu T. W., precyzyjnie wymieniając okoliczności obciążające wpływające na wymiar kary.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Sąd okręgowy utrzymał w mocy wyrok sądu meriti w stosunku do oskarżonego T. W., który został zaskarżony przez tego oskarżonego na korzyść.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Skoro zarzut podniesiony w apelacji wniesionej przez oskarżonego T. W. błędu w ustaleniach</p>		

<p>faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mającego wpływ na jego treść nie zasługiwał na uwzględnienie, a także brak było podstaw do zmiany lub uchylenia wyroku sądu I instancji z urzędu, należało zaskarżony wyrok utrzymać w mocy.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Punkt 2 wyroku sądu okręgowego	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. M. kwotę 516,60 złotych (w tym podatek VAT) z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu T. W. w postępowaniu odwoławczym. Wysokość zasądzonej kwoty na rzecz obrońcy z urzędu została ustalona zgodnie z §4 ust 3, §17 ust.2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18).
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego	Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, uznając, że ich

	uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe (art. 624 §1 kpk).	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony T. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest ustalenie, że oskarżony T. W. dopuścił się przypisanego mu przez sąd I instancji czynu.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------